

Jive

Jive narodził się na początku XX w. i jest dzieckiem „rewolucji tanecznej” z 1910 roku. Powstał w wyniku stylizacji swingowych

i jazzowych, bogatych w wiele pomysłów ruchowych. Prekursorem jiva był jitterbug – taniec pełen elementów akrobatycznych, np.: przerzucania partnerek przez barki, tańczony przez czarnoskórą młodzież Harlemu. Jitterbug został przywieziony do Europy w latach 40 – tych przez amerykańskich żołnierzy, jego odmianą jest boogie – woogie.

Kiedy pojawił się w londyńskich lokalach wywołał euforię, ale także przerażenie. Znani ze swojego pragmatyzmu Anglicy zmodyfikowali jitterbug pozbawiając go wszelkich elementów akrobatycznych i tak narodził się jive. W latach 70 – tych został uznany za taniec turniejowy. Współczesny jive zawiera elementy jitterbuga, swingu i rock’n’rolla.

Jive podobny jest do rock’n’rolla, choć bez figur akrobatycznych.

W obecnej wersji jest klasycznym tańcem jazzowym, wpływającym na powstanie nowych „szaleństw tanecznych”. Wszystkie one są przelotnymi zjawiskami, jive jednak trwa i nadal się rozwija. Jest to taniec bardzo szybki i dynamiczny, jego cechą charakterystyczną są kicki. Jive jest umieszczony w światowym programie tanecznym i wchodzi w skład tańców latynoamerykańskich obowiązujących na turniejach tanecznych.

Podobnie jak quickstep wymaga dobrej sprawności i kondycji, gdyż na turniejach tańca tańczony jest jako ostatni taniec.

Metrum: 4/4

Tempo: 32 – 48 taktów na minutę